

ברוח, (קהלת) ושבחתי אני את השמחה אשר תוב לאדם מחת השם כי אם לא כל ולשותות ולשםות והוא ילוננו בעמלו ימי חיו אשר נתן לו האלים מחת השם. ושבחתי אני את השמחה, וכי שלמה מלכא מלך משבח את זה? אלא ושבחתי אני את השמחה - זו שמחה המלך הקדוש בזמן שהוא שלט, בשפט ובימים טובים, שמכל המועדים הטובים שאדם עושה, אין טוב לאדם מחת השם כי אם לא כל ולשותות להראות שמחה באוטו (^{עמך} הצד, עמו להכינו לעולם הבא. כדי שייה לו חלק לעולם הבא. והוא ילוננו בעמלו, מי? זה מקודש ברוך הוא, והוא ילוננו וילך.

דבר אחר והוא ילוננו - מי הוא? אותו האדם שאוכל ושותה ושמח - כל מה שמוenia לא כל ולשותות, הוא ילוננו לקדוש ברוך הוא בהלואה, והוא יתן לו כפלי כפלים מכל מה שהוציא בזנה. בשני אלה מלאה אדם לקדוש ברוך הוא כחשס על העיני, ולשםות בא בשבות וזמנים, שהרי הפל הלווה לקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר (משלית) מלאה ה' חוגנן דל גמלו ישלם לו. ומשום כך, זו שמחה וזה עצב. זה חיים וזה מות. זה טוב וזה רע. זה גן עדן וזה גיהנום. והപל זה הפק של זה. ולכך גופם היה בעצב, והשמה בשמחה. וכשהי עשרה האלו, שנקראים הרוגי מלכות, הרוגים היו מצד אחר, והשלימו מקום אחר של קבוצה. ומשום לכך הפל גלי לפני מקודש ברוך הוא ונעשה פרראי. בהיקל ה' ה' עומדים אותם שנים עשר. ארבעה אלו למטה, ושםונה עליהם, משום שביל אחד

בתיב (קהלת ח) ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם מחת השם כי אם לא יכול ולשותות ולשםות והוא ילוננו בעמלו ימי חיו אשר נתן לו האלים מחת השם. ושבחתי אני את השמחה, וכי שלמה מלכא משבח דא. אלא ושבחתי אני את השמחה, דא חדותא דמלכא קדישא, בזמנא דאייה שלטה, בשפתא וביומין טבין, דמכל עובדין טבין דבר נש עbid, אין טוב לאדם מחת השם, כי אם לא יכול ולשותות, ולאחזה חדותא בההוא, (^{נ"א ומנא}) סטרא בגין דיהא ליה חולקא לעלמא דאתמי.

וזיא ילוננו בעמלו. מאן. דא קדשא בריך הוא, הוא ילוננו, ויבך עמייה לאעלא ליה לעלמא דאתמי.

דבר אחר והוא ילוננו, מאן הוא. ההוא בר נש דאכילד ושתמי ותידי, כל מאי דאפיק למיכל ולמשתי, הוא ילוננו לקודשא בריך הוא בהלואה, ואיהו יהיב ליה כפלי כפלים, מכל מה דאפיק בהאי. בתרעין אלין, אויזיף בר נש לקודשא בריך הוא, פד חיט ליה למיספנא. וכד אפיק בשפתא זומני. דהא כלל אויזיף לקודשא בריך הוא, כמה דעת אמר (משלית) מלאה יי' חוגנן דל גמלו ישלם לו.

ובגין כה, דא שמחה, ודא עציבוי. דא חיים ודא מות. דא טוב, ודא רע, דא גן עדן, ודא גיהנם. וכלא, דא בהפוכה דהא, ועל דא גופא דלהוון הוה בעצייב, ונשmeta בחרודה. וכד הו אלין עשרה דאקרון הרוגי מלכות, הרוגים הוו מפטרא אחרא, ואשלימו אחר אחרא דקדושה. ובגין כה, כלל גלי קמי קדשא בריך הוא, ואתעbid קדקא יאות. **בדיבלא דא קיימין אינון תרייסר.** ארבע אלין